

2-ame rinkimų į Seimą ture balsavo mažiau nei pusė rinkėjų

2 psl.

www.delfi.lt:

“Galimai neblavus Druskininkų apygardos rinkimų komisijos pirmininkas užsibarikadavo ligoninėje, policija pareikalavo išlaužti duris”

2 psl.

Vilma DANAUŠKIENE, delfi.lt:

Spalvinga merų kompanija rinkimų išvakarėse pasidovanojo itin prabangią kelionę

Beveik 16 tūkst. eurų – tiek mažiausiai Lietuvos mokesčių mokėtojams atsiėjo penkių Lietuvos merų dviejų savaitių trukmės kelionė į Pietų Amerikos šalis Kolumbiją ir Ekvadorą

E. Skardžiaus nuotr.

3 psl.

Keliausime su lenkais

Seinų TAU direktorius padovanavo Druskininkų TAU rektoriui Jonui Valskiui lenkų keliauninko aprangą bei pakvietė kitų metų pavasarį kartu dalyvauti bendruose žygiuose

3 psl.

„Iš visų turėtų darbų man brangiausias – Ratnyčios raganiaus“

9 psl.

Į Seimą išrinktas Zenonas Streikus rengs asilų konkursą

www.15min.lt nuotr.

„Kam dabar po rinkimų atiduosite centro „Dainava“ vairą?“, – „Druskonis“ paklausė Turkijoje atostogaujantį Z. Streikaus

6-7 psl.

Tuščia sodyba, pilna įdomios atminties

Vėlinių išvakarėse ir lapkričio pradžia tai metas prisiminti – išėjusius žmones, nutolusius praeities įvykius, nesugražinamą laikmetį

6-7 psl.

„DiArchy“ magai jubiliejų ketina paminėti mirtinu triuku

25 metų jubiliejaus proga magai nori atlikti vieną pavojingiausių triukų pasaulyje – kulų gaudymą

12 psl.

„Gyvenimas – tai laisvai suvoktas būtinumas“

Druskininkietis kompozitorius, buvęs mokytojas Kęstutis Bieliukas (59 metų) dėl prieš trejetą metų jį ištikusio insulto priverstas taisyti su gyvenimo pokyčiais

12 psl.

**PADOVANOK
KRAUJO -
IŠGELBĖK 3
GYVYBES!**

NACIONALINIS
KRAUJŲ
CENTRAS

**LAPKRIČIO 2 D.
10.00-15.00 val.**

Druskininkų kultūros centre (Vilniaus al. 24)

www.kraujodonoryste.lt
www.facebook.com/kraujodonoryste

Į Seimą išrinktas Z.Streikus rengs asilų konkursą

Antrajame Seimo rinkimų ture Lazdijų-Druskininkų apygardoje pergalę šventęs LVŽS atstovas, 61 metų Zenonas Streikus rinkiminį nuovargį šiandien malšina karšta saule ir šiltu vandeniu. Į plačius politinius vandenis išplaukęs druskininkietis šiuo metu atostogauja Turkijoje. Centru „Dainava“ 20 metų vadovaujantis Z.Streikus svaria balsų persvara įveikė savo buvusią pavaldinę – kažkada „Dainavoje“ dirbusią 56 metų Kristiną Miškinienę. Kadcenciją baigiančio Seimo narei nepasisekė ne tik vienmandatėje dvikovoje su Z.Streikumi: reitingavus daugiamaštį socialdemokratų sąrašą, socdemė K.Miškinienė iš 13-os vietos nukrito į 31-ą. Nors Seimo narė žiniasklaidoje buvo išgarsėjusi saldžiomis lauktuvėmis rinkėjams, „šakočių karalienės“ titulas druskininkietei, kaip matyti, nepadėjo.

„Kam dabar po rinkimų atiduosite centro „Dainava“ vairą?“, – „Druskonis“ paklausė Turkijoje atostogaujantį Z.Streiką.

www.kurortoradijas.lt nuotr.

- O kaip „Dainavos“ darbuotojai – balsavo už ar prieš jus, nenorėdami jūsų paleisti? Nes vadovo kaita, nori to ar nenori, reiškia būsimum pokyčius.

- Balsavo už mane, nes supranta, kad negalima būti egoistiškas. Iš kitos pusės su labai dideliu nerimu žiūri, kas bus. Bet mes taip sutarėm, kad negalima vien apie save galvoti. Man labai patinka jų pozicija, tokie patriotiški visi.

- Kiek „Dainavoje“ dirba žmonių?

- Apie 85. Mūsų kolektyvas yra galbūt pavyzdys net ir visai valstybei, kaip reikia rūpintis žmonių darbo vietomis. Nepasakysi, kad žmonės labai daug uždirba, bet svarbu, kad gerai jaučiasi, nėra trinčių, nepagarbos, nėra vertikalijų santykių. Aš, galima sakyti, kabineto neturiu, ir pavaduotojų nėra. Mes tam tikra prasme dirbame kaip horizontalioji įmonė.

- Kas užims jūsų vietą savivaldybės taryboje?

- R. Viniarskas.

- Prisiminėm tą jūsų lėlių, tiksliau – judančių žaislų, kolekciją. Beveik prieš dešimtmetį, duodamas interviu „Druskoniui“, pasakojote, kad namuose turite visko, ir judančių avinų, ir angelų. „Kai išeisiu į pensiją, galėsiu altorius gaminti“, - tada prajuokintot visus. Seimas irgi savotiškas teatras. Jeigu įkyrės tie patys personažai, galėsit savo lėles išsitraukti.

- Lėlės visos guli namie sudėtos į dėžes. Dabar pradėjau asilus rinkti. Nedaug jų turiu, tik šešis. Niekur nėra, kažkur dingę. Išsislapstę.

- Žaislinius tuos asilus renkate ar kitokių?

- Ne ne, tokius gražius, iš akmens, iš stiklo. Skulptūrėles, kaip žmonės dažnai kolekcionuoja visokius dramblukus ir pan. Tik sunku gauti, asilų nėra.

- O kodėl būtent asilai?

- Ai, kažkaip smagiausi. Daugiausiai sukelia emocijų. Dabar grįžęs sukviessiu į asilų konkursą, rinksim, kuris gražiausias. Nežinau, kas ateis, kas į kvietimą atsilies. Kas supranta humorą, tas atsilies.

- Tai jūs į tą konkursą kviesit politikus?

- Visokius, ir draugus. Visus kviesiu. Tikrinsiu, ar supranta humorą. Humoro jausmas yra labai svarbus matas, parodantis, kiek žmogus susijęs su realybe.

- Planavot šitas atostogas į Turkiją ar spontaniškai po rinkimų nusprendėte iškristi?

- Prieš metus nusipirkom kelionę, suplanavom. Jau ketvirti metai lygiai tokiu pačiu metu važiuojam pailsėti. Šiuo metu derybinėse grupėse sostinėje nedalyvauju, tai sprendžia kiti. Dabar Turkijoje 31 laipsnis šilumos. Maudomės, kalbamės su draugais, skaitau paplūdimy knygas. Mūsų čia apie 13 žmonių grupė – iš Druskininkų, Vilniaus. Atsivežiau knygų, yra lietuviška televizija. Nenuobodžiaujam.

„Druskonio“ inf.

Balsavo mažiau nei pusė rinkėjų

Antrajame rinkimų į LR Seimą ture, spalio 23-ąją dieną, vienmandatėje Lazdijų-Druskininkų apygardoje Lietuvos žaliųjų ir valstiečių sąjungos iškeltas kandidatas Zenonas Streikus ryškia persvara laimėjo prieš socialdemokratę Kristiną Miškinienę.

Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos kandidatas Zenonas Streikus iš viso gavo 8 545 rinkėjų balsus – 58,96 proc. nuo dalyvavusių rinkimuose. Iš jų 1 791 balsai gauti iš anksto paštu ir 6 754 – balsavimo dieną rinkimų apylinkėse. Už jo varžovę, iškeltą Lietuvos socialdemokratų partijos, Kristiną Miškinienę iš viso balsavo 5 324 rinkėjai arba 36,73 proc. dalyvavusių rinkimuose asmenų. Iš jų paštu gauti 1 398 balsai, o rinkimų dieną – 3926.

Antrajame rinkimų ture iš 37 140 rinkėjų sąrašė įrašytų Lazdijų-Druskininkų apygardos rinkėjų balsuoti atėjo 14 494 arba 39,03 procento. Negaliojančiais pripažinti 625 (4,31 proc.) balsavimo biuleteniai. Kaip dažniausiai ir būna, aktyviausiai rinkimuose dalyvavo Naujamiesčio apylinkės rinkėjai – jų atėjo balsuoti 49,37 proc. Pasyviausi šįkart buvo švendubrėnai – prie balsadėžių jų susirinko tik 33,33 proc.

Didžiausia persvara Z.Streikus įveikė K.Miškinienę Neravų rinkimų apylinkėje. Ten už valstiečių ir žaliųjų sąjungos kandidatą buvo pažymėta 66,83 proc. galiojančių biuletenių. K.Miškinienė daugiausiai balsų surinko Lipliūnuose – 44,58 proc. Įdomu tai, kad abiejų kandidatų kova nebuvo apylygė. Z.Streikus aiškia balsų persvara pirmaavo visose 14-oje Druskininkų rinkimų apylinkių.

„Gimė 1954 m. gruodžio 23 d. Rokiškio rajone. Nuo 1996 m. iki dabar – VšĮ Valstybės ir savivaldybių tarnautojų mokymo centro „Dainava“ direktorius. Nuo 2001 m. – visuomeninės organizacijos „Poetinis Druskininkų ruduo“ valdybos narys. Nuo 2009 m. – švietėjiškos organizacijos asociacijos „Šviesuva“ tarybos narys“, - pristatydamas naujosios Seimo narius, Z.Streikų apibūdino portalas 15min.

Mieste plačiai kalbama, jog išvažiuodamas darbuotis į Seimą, Z.Streikus paliks centro „Dainava“ vadovo kėdę Seimo narės posto netekusiai K.Miškinienei, kuri, beje, šiame centre dirbo ir prieš tai, kai išėjo dirbti į savivaldybę.

„Druskonio“ inf.

Galimai neblaivus Druskininkų apygardos rinkimų komisijos pirmininkas užsibarikadavo ligoninėje, policija pareikalavo išlaužti duris

Vilma DANAUSKIENĖ, www.delfi.lt

Rinkimų į Seimą naktį, skaičiuojant balsus, Lazdijuose aptikti neblaivūs komisijos nariai.

Į Lazdijų rajono savivaldybės pastatą, kuriame buvo įsikūrusi Lazdijų – Druskininkų vienmandatės rinkimų apygardos komisija, naktį po rinkimų, prieš vidurnaktį, atvykę du Lazdijų rajono policijos komisariato patrulių ekipažai nuo blaivumo patikrinimo bėgančius komisijos narius gaudė po keturis pastato aukštus.

Iš vienuolikos komisijos narių lengvas girtumas nustatytas dar mažiausiai trims asmenims: partijos „Tvarka ir teisingumas“ deleguotam Valdui Mikalskiui, socialdemokratų atstovui Vilhelmui Garuckui ir apygardos komisijos pirmininko pavaduotojai, Druskininkų savivaldybės administracijos direktorės Vilmos Jurgelevičienės į komisiją deleguotai Vaivai Kirkauskienei.

Komisijos pirmininkas Vidmantas Pilvinis blaivumo nustatymui išvežtas į ligoninę. Jam paimti kraujo mėginiai. Pasak policijos atstovų, kraujo mėginių rezultatai turėjo būti aiškūs anksčiausiai kitą dieną.

Vienas komisijos narys – Lazdijų rajono savivaldybės administracijos direktoriaus į komisiją deleguotas Lazdijų rajono savivaldybės administracijos Švietimo, kultūros ir sporto skyriaus vyr. specialistas Dalius Mockevičius, pamatęs policijos pareigūnus, – pabėgo iš pastato. Jo nepavyko rasti daugiau nei dvi valandas, policijos pareigūnai apie tai, jog komisijos nario nebuvo darbo vietoje, surašė tarnybiniuose pranešimuose. Apygardos rinkimų komisijos pirmininką Vidmantą Pilvinį, į šias pareigas deleguotą Tėvynės sąjungos – Lietuvos krikščionių demokratų partijos, policijos pareigūnai ir žurnalistai surado jo darbo kabinete miegantį užsikniaubus ant rašomojo stalo. Vyras iš pažiūros atrodė itin neblaivus, tačiau pasitikrinti alkotesteriu atsisakė, todėl patrulių automobiliu buvo pristatytas į Lazdijų ligoninę blaivumui patikrinti. Policijos pareigūnai V. Pilvinį nuvežė į Lazdijų ligoninės Priėmimo skyrių. Čia vyras nuo blaivumo patikrinimo pasislėpė pabėgdamas nuo po-

licininkų ir užsirakindamas ligoninės izoliatoriuje. V. Pilvinis įžeidinėjo necenzūriniais žodžiais policininkus, grasino atleisti juos bei incidentą filmavusią DELFI žurnalistę, skambino kažkam, ką informavo, jog „viskas, procesas vyksta, Zeniukai, chuijnia“. „Ar su manimi kalbat, Zenonai? Nieko aš nepūčiau (keiksmazodis). Nu, aš esu truputį išgėręs, nes aš grįžau penktą valandą“, - kažkam telefonu užsirakinęs ligoninės izoliatoriaus patalpoje aiškinosi Lazdijų – Druskininkų rinkimų apygardos komisijos pirmininkas. Nepavykus įkalbinti atrakinti patalpos durų, jas, vykdydamas teisėtus policijos pareigūno nurodymus, išlaužė iškvieistas ligoninės stalius. Po medikų apžiūros, įvertinus V. Pilvinio būklę, vyras dar kartą atsisakė pūsti į alkotesterį, todėl buvo paimtas kraujas blaivumui įvertinti. V. Pilvinis dirba Lazdijų rajono savivaldybės administracijos Investicijų skyriaus vedėju. Jis yra Lazdijų rajono savivaldybės mero Artūro Margelio svainis (puseserės vyras). V. Pilvinio žmona Asta Pilvinienė dirba Lazdijų ligoninės finansininke. Lazdijų rajono meras A. Margelis garsėja kaip itin uolus blaivybės šalininkas. Viešuose renginiuose šioje savivaldybėje neleidžiama prekiauti alkoholiniais gėrimais.

Pirmadienį kalbintas Vyriausiosios rinkimų komisijos pirmininkas Zenonas Vaiгаuskas patvirtino, kad naktį telefonu kalbėjosi su Lazdijų – Druskininkų rinkimų apygardos komisijos pirmininku V. Pilviniu. „Iš pokalbio supratau, kad jis gali būti stipriai neblaivus – kalba buvo nerišli, itin familiari. Nežinau, ką jis galvojo, su kuo kalbasi. Aš pasiūliau nusišalinti jam ir nedaryti gėdos visai komisijai, perduoti pareigas pavaduotojai“, - sakė Z. Vaiгаuskas. Z. Vaiгаuskas tikino gavęs paties V. Pilvinio pasiūkinimą dėl nakties įvykių: „Tai jis nurodo, kad buvo labai pavargęs“. Pasak VRK vadovo, V. Pilviniui gresia neeilinė atestacija, kuriam laikui bus uždrausta teisė dirbti rinkimų komisijose, taip pat vyras negaus komisijų pirmininkams priklausančio priedo prie atlyginimo. Pirmadienį V. Pilvinis vėl eina Lazdijų – Druskininkų rinkimų apygardos pirmininko pareigas.

Spalvinga merų kompanija rinkimų išvakarėse pasidovanojo itin prabangią kelionę

Vilma DANAUSKIENE, delfi.lt

Beveik 16 tūkst. eurų – tiek mažiausiai Lietuvos mokesčių mokėtojams atsiėjo penkių Lietuvos merų dviejų savaitių trukmės kelionė į Pietų Amerikos šalis Kolumbiją ir Ekvadorą.

Į šią sumą įėjo lėktuvų bilietai ir apgyvendinimas viešbučiuose. Dar papildomai iš merų atstovaujama savivaldybių biudžetų mokesčių mokėtojai į užjūrio kelionę išsirengusiems merams apmokėjo jų komandiruočių dienpinigius. Savaitę laiko Kolumbijos sostinėje Bogotoje Lietuvos merai sėmėsi patirties pasaulio savivaldos ir regionų lyderių organizacijos UCLG kongrese, dar savaitę – Ekvadoro sostinėje Kite dalyvavo Jungtinių tautų konferencijoje apie tvaryją ekonomiką ir darnią miestų vystymosi plėtrą. Išlaidos merams buvo apmokėtos iš Lietuvos savivaldybių asociacijos biudžeto.

Už Atlanto – asociacijos valdybos sprendimu

Lietuvos savivaldybių asociacijos (LSA) prezidento, Druskininkų savivaldybės mero Ričardo Malinausko vadovaujama šalies merų delegacija savo kelionę į Pietų Ameriką perspjo ir prieš kadencijos pabaigą mokesčių mokėtojų pinigus kelionei į Ekvadorą nutarusį pataškinti aplinkos ministrą „tvarkietį“ Kęstutį Trečioką.

DELFI jau rašė apie ministro K. Trečioko kelionę į Ekvadoro sostinę Kitą, kur Jungtinių Tautų surengtoje tvarios miestų plėtros konferencijoje Lietuvos atstovavimas atsiėjo mažiausiai 5 tūkst. eurų. Kol ministro atstovė žurnalistams aiškino dėl K. Trečioko komandiruotės tikslingumo, paaiškėjo, kad Pietų Amerikoje – Ekvadore ir Kolumbijoje beveik dvi savaites (nuo spalio 10 iki spalio 22 dienos) viešėjo penki Lietuvos merai su savo antrosiomis pusėmis, lydimi LSA direktorės Romos Žakaitienės. Pasak R. Žakaitienės, sprendimas dėl Lietuvos savivaldybių asociacijos delegacijos kelionės į Kolumbiją ir Ekvadorą ir kelionės išlaidų apmokėjimo buvo priimtas asociacijos valdybos sprendimu 2016 metų birželio 21 dieną. Esą tuomet buvusi patvirtinta ir delegacijos sudėtis: R. Žakaitienė, LSA prezidentas ir Druskininkų savivaldybės meras Ričardas Malinauskas, viceprezidentai - tvarkietis“ Pagėgių savivaldybės meras Virginijus Komskis, Panevėžio rajono savivaldybės vadovas „valstietis“ Povilas Žagunis ir Liberalų sąjūdžio atstovai - Trakų savivaldybės merė Edita Rudelienė bei Klaipėdos miesto savivaldybės meras Vytautas Grubliauskas.

Bilietai ir nakvynė – beveik 16 tūkst. eurų

Penkių šalies savivaldybių merų ir LSA direktorės R. Žakaitienės

dviejų savaitių kelionė po Kolumbiją ir Ekvadorą mokesčių mokėtojams atsiėjo nemažus pinigus. DELFI žiniomis, vien skrydžio bilietai ir nakvynė viešbučiuose asmeniui kainavo po daugiau nei 2,6 tūkst. eurų, taip pat apmokėtos komandiruotės išlaidos ir dienpinigiai. Iš Vilniaus aerouosto delegacija išskrido į Frankfurtą Vokietijoje, iš čia – į Bogotą Kolumbijoje, vėliau – į Ekvadoro sostinę Kitą ir analogiškai atgal į Lietuvą.

Į Vilnių kompanija iš kelionės po Pietų Ameriką parsiskrido naktį iš praėjusio penktadienio į šeštadienį, vidurnaktį reisu iš Frankfurto. Klaipėdos miesto, Trakų ir Panevėžio rajono savivaldybių merų darbotvarkėse praėjusias dvi savaites oficialiai buvo nurodoma, kad savivaldybių vadovai išvykę į komandiruotę. Vadinas, jiems pagal įstatymo nustatytą tvarką, vietos savivaldybės tai pat išmokėjo ir komandiruočių pinigus. Druskininkų savivaldybės interneto svetainė apie R. Malinausko darbus skelbė trumpai – „Išvykęs“.

Pasak R. Žakaitienės, iš viso kelionės sąmata buvo 15 822 eurais. Į ją įėjo lėktuvų bilietai ir nakvynės apmokėjimas viešbučiuose šešioms asmenims. Lėktuvo bilietai asmeniui atsiėjo po 1407 eurus, apgyvendinimas – po 1230 eurų asmeniui. Vienam asmeniui asociacija padengė po 2637 eurus. Šios lėšos, pasak R. Žakaitienės, buvo sumokėtos iš Lietuvos savivaldybių asociacijos sąskaitos.

Į kelionę – su antrosiomis pusėmis

Įdomiausia tai, kad į kelionę už Atlanto šalies merai susiruošė su savo antrosiomis pusėmis.

Tiek R. Malinauskas, tiek R. Žakaitienė tvirtina, esą Trakų savivaldybės merės Editos Rudelienės sutuoktinio Henriko Rudelio, Klaipėdos miesto savivaldybės mero Vytauto Grubliausko žmonos Ingos Grubliauskienės, Pagėgių savivaldybės mero Virginijaus Komskio žmonos Laimutės Komskienės, Panevėžio rajono savivaldybės vadovo Povilo Žagunio žmonos Virginijos Žagunienės bei paties R. Malinausko širdies draugės Jurgitos Kasperavičiūtės kelionės išlaidas pasidengė patys sutuoktiniai.

„Mano, kaip asociacijos prezidento, ir kitų delegacijos dalyvių išlaidas padengė asociacija. O kiti (bendrakeiviai) apsimokėjo patys“, - Vilniaus aerouoste po skry-

E.Skardžiaus nuotr.

džio sakė Druskininkų meras R. Malinauskas. Tačiau paklausti, ar antrosios pusės pačios apsimokėjo tik skrydžių bilietus, ar ir apgyvendinimo, transporto bei maitinimo išlaidas Pietų Amerikoje, savivaldybininkai tyli it musę kandę.

Už J. Kasperavičiūtę sumokėjo R. Malinauskas

Populiariausios viešbučių rezervavimo sistemos www.booking.com duomenimis, šešios nakvynės Kolumbijos sostinėje Bogotoje trijų žvaigždučių viešbutyje su įskaičiuotais pusryčiais kainuoja vidutiniškai 270-330 eurų.

Keturių žvaigždučių viešbučio kaina, priklausomai nuo miesto dalies, atsiėtų vidutiniškai 350-650 eurų. Ištaigūs apartamentai su „viskas įskaičiuota“ atsiėtų apie 1000 eurų už savaitės viešnagę Bogotoje. Tokia pati nakvynė Ekvadoro sostinės Kito viešbučiuose atsiėtų panašiai. Taigi, žiūrint į LSA atstovės pateiktas išlaidas ir jų apmokėjimą – apgyvendinimas asmeniui atsiėjo po 1230, sumos atitinka padengtas Lietuvos merų nakvynės išlaidas Pietų Amerikos valstybių sostinių viešbučiuose.

Tačiau tai – dviviečio viešbučio numerio kaina! Būtent tai paaiškėjo, žurnalistams atlikus nedidelį eksperimentą. Viešbučių rezervacijos sistemoje suvedus nakvynę vienam asmeniui, didžioji nurodomų viešbučio numerių dalis buvo nurodoma dviviečiai kambariai. Vienvietis kambarys tokiuose viešbučiuose atsiėtų ne ką pigiau savaitei nei dvivietis – skirtumas vidutiniškai sudaro 50-80 eurų. Tikėtina, kad su sutuoktiniais vykę merai užjūrio viešbučiuose

gyveno ne atskiruose viešbučių kambariuose. Ar tai reiškia, kad Lietuvos savivaldybių asociacija padengė merų antrųjų pusių apgyvendinimo išlaidas iš valdiško biudžeto?

Ne visi buvo linkę atvirauti, už kokias lėšas beveik dvi savaites užjūriuose viešėjo ir kiek tai atsiėjo. Pagėgių rajono savivaldybės meras Virginijus Komskis su žmona Vilniaus aerouoste praėjusio penktadienio naktį į šeštadienį nuo žurnalistų spruko nepratarę nei žodžio. Savaitgalį pabandžius susisiekti su Trakų rajono merės E. Rudelienės vyru Henriku Rudeliu, pastarasis į telefono skambučius neatsakė. DELFI pabandžius praėjusį sekmadienį susisiekti su Klaipėdos miesto mero V. Grubliausko žmona Inga Grubliauskiene, viešai nurodomu moters vadovaujamos asociacijos „Klaipėdos džiazo festivalis“ telefonu atsiliepusi moteris prisistatė „Grubliauskienės buhalterė“ ir patikino, kad „nėra jos Lietuvoje“. Atviriausia ir sąžiningiausia buvo Druskininkų savivaldybės mero R. Malinausko gyvenimo drauge viešumoje įvardijama odontologė iš Kėdainių Jurgita Kasperavičiūtė. Moteris teigė, kad į kelionę vyko „R. Malinausko kvietimu ir už jo pinigų“.

Kelionė – gimtadienio dovana?

Labiausiai šioje kelionėje pasisekė Trakų rajono savivaldybės meri liberalų sąjūdiete E. Rudelienei. Su sutuoktiniu į kelionę po Pietų Ameriką vykusios moters lėktuvo bilietus ir nakvynę viešbučiuose, iš viso 2637 eurus, apmokėjo Europos savivaldybių ir regionų ta-

ryba CEMR (angl. Council of European Municipalities and Regions).

Šią informaciją patvirtino Lietuvos savivaldybių asociacijos direktorė R. Žakaitienė. „Minėta suma asociacijai buvo kompensuota, ir mūsų kelionės biudžetas realiai nuo pirminės sumos šia suma buvo mažesnis“, - sakė R. Žakaitienė. Ar tai tik sutapimas, kad kelis tūkstančius eurų siekusi kelionė po Pietų Ameriką kompensaciją gavo būtent Trakų rajono savivaldybės merė E. Rudelienė? Politikė šių metų spalio 19 dieną, tarnybinės kelionės Ekvadore metu, atšventė savo 38-ąjį gimtadienį.

Diskutavo pasaulio vietos regionų lyderiai

Spalio 12-15 dienomis Bogotoje (Kolumbija) vyko 5-asis svarbiausios Pasaulio savivaldos organizacijos UCLG (angl. United Cities and Local Governments) kongresas. Kongreso metu vyksta įvairūs debatai, seminarai bei diskusijos savivaldai aktualiomis temomis, tokiomis kaip vietos finansai, miestų darbotvarkė, moterų lyderių vaidmuo, migracijos politika, transportas, sveikata ir kitomis. Lietuvos savivaldybių asociacija yra UCLG narė nuo 2000 metų. Po UCLG kongreso Lietuvos merų ir jų antrųjų pusių kompanija persikėlė į Kitą (Ekvadoras), kur spalio 17-20 dienomis vyko būstui ir miestų plėtrai skirta Jungtinių Tautų konferencija „Habitat III“. Šioje konferencijoje dalyvavo ir LR aplinkos ministras K. Trečiokas.

Kokios patirties už mokesčių mokėtojų pinigus pasisėmė Pietų Amerikoje Lietuvos savivaldybių asociacijos valdybos sprendimu atrinkti šalies savivaldybių merai, išvykę į tolimą kelionę už Atlanto? Panevėžio rajono meras P. Žagunis po kelionės tvirtino, kad kelionė buvusi itin naudinga, žinių pasisemta daug. „Darbotvarkė buvo itin intensyvi, daug pamatyta, sužinota, pasisemta patirties. Galėčiau čia ilgai pasakoti apie tai“, - sakė Aukštaitijos sostinės vadovas. Panašiai apie kelionės tikslus ir rezultatus po kelionės oro uoste Vilniuje kalbėjo ir Druskininkų savivaldybės vadovas R. Malinauskas. „Ir pasisėmėm (patirties), ir pritaikysim (Druskininkuose). Druskininkai plečiasi ir plėsis, kad ir kaip jūs pagaliau kaišiojat“, - nepraleido progos žurnalistus „paauklėti“ žinomiausio Lietuvos kuroto galva. Druskininkų savivaldybės mero R. Malinausko širdies draugė J. Kasperavičiūtė neslėpė laiką Pietų Amerikoje praleidusi puikiai. Moteris sakė, kad specialios programos delegacijos dalyvių antrosioms pusėms nebuvo, tačiau jai didžiausią įspūdį paliko susitikimas Kolumbijoje su išeivijos lietuvių bendruomene ir lietuviškų šaknų turinčio buvusio Bogotos miesto mero Antano Mockaus surengta iškilminga vakarienė Lietuvos delegacijos garbei.

Keliausime drauge su lenkais

Jonas VALSKYS,
Druskininkų TAU
rektorius

Druskininkų III amžiaus universitetas (TAU) šiais metais švęs savo veiklos 5-metį. Mes palaikome draugiškus ryšius su artimais Dainavos krašto kaimynais bei su tolimais bičiuliais Portugalijoje, Slovakijoje ir Lenkijoje. Šį pavasarį nutiesėme draugystės tiltus pas bičiulius, esančius šalies pasienyje - Augustave ir Seinuose. Su jų TAU pasirašėme ilgalaikio bendradarbiavimo sutartis.

Su Augustavo TAU delegacija susipažinome šių metų ankstyvą pavasarį, kai jie trumpam sustojo Druskininkuose, važiuodami į Kaziuko mugę. Trumpos viešnagės metu mes spėjome

parodyti kurortą ir pabendrauti prie puodelio kavos. Darganotą spalio 20 d. sulaukėme 50-ies svečių būrio iš Seinų TAU bei šio universiteto Punsko filialo, kuriame nemažai lietuvių. Šį kartą, supažindindami svečius su kurortu, pateikėme jiems staigmeną. Mes, būdami nuoseklūs K. Dineikos sveikos gyvenenos ir fizinio aktyvumo puoselėtojai, pradėjome pažinti po miestą sveikatingumo parke. Čia svečių jau laukė mūsų nuolatinių kasrytinių mankštų entuziastų būrys su G. Grigeliu prieškalyje. Svečiai, kiek suglumę, įsijungė į bendrą ratą - atsipalaidavo, mankštinosi, emocijos liejosi per kraštus... Svečiai, vaikščiodami po kurortą, gėrėjosi miesto infrastruktūra, gydymo-sveikatingumo bei poilsio objektais. Jie pažymėdavo, kad visur europinis lygis... Nors atstumas iki Seinų - nedidelis, bet daugelis Druskininkuose buvo pirmą kartą. Vienas svečias atviravo, jog jam gaila, kad Seinuose gyvena... Po malonios pažinties su kurortu „Atgimimo“ mokykloje pradėjome bendrą universitetų dalykinę konferenciją. Nuotaikingais šokių ritmais visus pasveikino „Bočių“ linijinių šokių grupė, kuri kartu pakvietė atlikti bendrą šokį. J. Valskys supažindino su TAU veikla, akcentuodamas projektinę veiklą. Ypač daug sumanumo pareikalavo pirmojo tarptautinio projekto įgyvendinimas, nes neturėjome patirties. Klausytojų entuziazmas, susitelkimas bendram tikslui išskleidė visas abejones, išsiaiškinome mūsų klausytojų pomėgius, pasitikrinome galimybes ir gebėjimus. Buvo rodomas filmukas, kuriame užfiksavome projekto akimirkas. Savo pasisakyme Zita Jančiauskienė akcentavo „Bočių“ ir TAU bendravimą ir bendradarbiavimą bendrai sprendžiant užimtumo problemas. Ji pažymėjo, kad gera gyventi Druskininkuose, kur požiūris į pagyvenusius žmones yra teigiamas, jie gali turiningai organizuoti savo laisvalaikį, realizuoti save pagal poreikius ir galimybes. G. Grigelis atskleidė fizinio aktyvumo ir sportinės veiklos ypatumus, akcentavo susidomėjimą rytine mankšta K. Dineikos parke, į kurią įsijungė TAU klausytojai, miesto gyventojai ir poilsiautojai, o taip pat vaikai. Išjudino visą salę, atlikdamas kartu keletą nuotaikingų pratimų. Pasidžiaugė, kad mes Druskininkuose organizavome pirmąją respublikoje senjorų

Svečių iš Lenkijos mankšta K. Dineikos parke

„Bočių“ šokių grupės sveikinimas

sportinių varžybų universiada, o šiais metais sėkmingai startavome Visagine. Be to, pažymėjo mūsų TAU sportininkų pergalės tarptautinėse varžybose Zvoline (Slovakija).

O. Malaškevičienė dalijosi krašto pažinimo veiklos patirtimi. TAU pažintinėje veikloje stengėmės papildyti turimas žinias apie miestą, susipažinti su miesto ir aplinkinių grožiu ir pasikeitimais, pakeliauti po artimiausias vietas, o vėliau aplankyti Kauno, Vilniaus įžymybes ir pakeliauti po Estiją. Be ekskursijų, vyko susitikimai su miesto dailininkais, dažnai lankėmės M.K. Čiurlonio muziejuje ir V. Jonyno galerijoje atidarant parodas. Paskaitas skaitė įvairių specialybių lektoriai, o taip mūsų klausytojai. Mūsų TAU veikla yra įvairiapusė, todėl kiekvienas gali susirasti sau įdomius renginius ir veiklas.

Svečiai iš Seinų mieliai dalinosi savo 5-erių metų veikla. Apie tai gan išsamiai pasakojo Seinų TAU direktorius Ježis Narzukas. Jis pastebėjo, kad visuose tiek Lenkijos, tiek Lietuvos periferiniuose miestuose susiduriama su tomis pačiomis bėdomis: jaunimas išvyko, trūksta darbo vietų, silpnai kuriama pridėtinė vertė, sensta visuomenė... Tai turėdami galvoje, jie ėmėsi pilnaverčio senjorų laisvalaikio užimtumo organizavimo. Jų manymu, labai pasiteisino tautinės kultūros ir krašto pažinimo saivšvietos formos. Ypač pamėgtu tapo artimas turizmas, kurį jie vadina „Czlapacze - przewodnicy ot serca“ arba lietuviškai „nuoširdus top-top“. Tam yra identifikuotos trasos, paruošti išsamūs maršrutų aprašymai, apsirūpinta specialia apranga ir avalyne. Šiuose žygiuose ypač bendraujama su vietos gyventojais, klausantis jų pasakojimų ir dainų, vietos legendų apskritai gėrintis kaimo senolių išmintimi... Svečių TAU direktorius pademonstravo tokio „člepačio“ aprangą bei pakvietė kitų metų pavasarį kartu patirti tokio žygio malonumus. Jau paruošti 7 tokie maršrutai. Pasūlyta keistis lektorais, organizuoti drauge su druskininkiečiais ekskursijas autobusu po užsienio šalis. Pokalbiai tęsėsi ir prie kavos puodelio. Asmeninės pažintys, bendra daina suartino visus ir atrodė, kad visi esam pažįstami jau daugel metų. Lauksime kitų susitikimų ir bendrų darbų.

Tuščia sodyba, pilna atminties

Lapkričio pradžiai tai metas prisiminti - išėjusius žmones, nutolusius praeities įvykius, nesugrąžinamą laikmetį, dosnų gėrių ir tuokart negailestingą praradimą. Mūsų savivaldybės Žiogelių kaime, prisišliėjusiame prie Nemuno bei apsuptame Mašnyčių miško, laikas berods neskuba. Juolab šio etnografinio kaimo, pristatomo etnokultūrinio draustiniu, jokie tarpmieštiniai autobusų maršrutai ir asfalto keliai nesiekia, nors iki artimiausių miestelių Vieciūnų ir Druskininkų - palyginti netoli. Ne itin dosnūs žiniomis apie Žiogelius ir kraštotyros šaltiniai. Teinformuoja, kad šiame jaukiame sėlininkų kaime-draustinyje galima iki šiol išitikinti, kaip anksčiau gyveno panemunių dzūkai. Žiogeliai vadinami kupėtinu kaimu, kuriame sodybos susi-

glaudusios puslankiu tarsi į kupetą. Nuo neatmenamų laikų šio kaimo vyrai plukdydavo sėlius, dirbo miške pjovėjais, eiguliais, sakintojais, o moterys su vaikais grybaudavo, uogaudavo. Iki šiol palyginti gerai išsaugota Žiogelių kaimo etnografinė architektūra, išlikęs gatvinis sodybų išsidėstymas, tebesaugomos senovinės kapinaitės, kuriose jau senokai nebelaidojama. Kone svarbiausias nedidelio kaimelio privalumas, be abejo, gamta. Nuo dešiniojo Nemuno kranto, kur susispietę Žiogelių sodybos, atsiveria Liškiavos panorama, žemiau prarastu slėniu Nemuno link srūva Mašnyčios upelis, o aplink - miškų gyvastis, visuomet talkinusi išgyventi.

Žiogeliai itin išgarsėjo prieš beveik 40 metų, kai vienoje iš gražiausių šio kaimo sodybų Vinco Balčiaus namuose visą vasarą apsisistojęs vaidybinio filmo „Riešutų duona“ filmavimo grupė. Kaimiečiai turėjo galimybę iš arčiau susipažinti su šio garsaus kino filmo, tapusio pirmąja lietuviška tragikomedijs, režisieriumi Arūnu Žebriūnu, garsiais aktorais Algirdu Latėnu, Doloresa Kazragyte, Antanu Šurna, Vladu Bagdonu, Kostu Smoriginu ir kitais, kurie gyveno ir kūrė Balčių sodyboje, tapusioje pagrindine filmo veiksmo vieta. Filmavimo pabaigtuvių proga ir filmo kūrėjai, ir sodybos šeimininkai susisėdo prie bendro vaišių stalo, padengto kiemo viduryje. Tai, be abejo, ryškus prisiminimas, išlikęs dabartinės sodybos šeimininkės Balčių vaikaitės Danutės Balčienės (Balčiūtės), gyvenančios Druskininkuose, atmintyje. Apie Balčių šeimos, gyvenusios šioje sodyboje, istoriją, tikrą tragediją, Lietuvą sužinojo šiais metais „Šiaurės Atėnų“ laikraštysje pagal Nijolės Marcinkevičienės parengtą straipsnį „Žiogelių Balčiai“, kuriame prisiminimais apie dramatišką savo ir artimųjų likimą pasakojo 78 metų druskininkietė Danutė Balčienė, pasprukusi nuo tremties, slapstyta pas gimines Puvočiuose, iš kur mama Julija Zurlytė-Balčiuvienė kilusi, Ricieliuose, Degėsių kaime. Atskirta nuo ištremtos mamos, slapta apsisistodavusi ir gimtojoje sodyboje Žiogeliuose, kur įsikūrė mamos sesuo ir tėvo pusbroliis. Po dviejų metų Raudonojo kryžiaus medicinos seserų mokslų Druskininkuose buvo išsiųsta padirbėti Latvijoje. Sugrįžusią į Druskininkus gydamosios fizikultūros ir klimato terapijos parke įdarbi-

Etnografinė Balčių troba Žiogelių kaime

Balčių sodybos svirnas perstatyti filmuojant „Riešutų duoną“

no Karolis Dineika, po metų pervedęs į „Vilniaus“ sanatoriją, kur D. Balčienė dirbo iki pat pensijos. 1959 m. Danutė Balčiūtė ištekejė už bendrapavardžio Vytauto Balčiaus, kilusio iš Ricielių. Jis, kaip ir Danutės mama, jau buvo sugrįžęs Lietuvon iš Sibiro tremties. Jaunavedžiai tuokėsi Ratnyčios bažnyčioje, vestuvių pokylis vyko toje pačioje gražioje sodyboje Žiogeliuose. Vytautui ir Danutei Balčiams buvo leista susirešti namus Druskininkų Pagankoje, savotiškame tremtinių kvartale, kur apsisistoję daug iš Sibiro sugrįžusiųjų. Būtent Džūkų gatvėje statybininko Vytauto suręstuose namuose prabėgo didesnė Balčių gyvenimo dalis. Į gražią sodybą Žiogeliuose, kuri išsaugojo etnografinę autentišką per kelias Balčių kartas, o ypač pagarsėjo po vaidybinio filmo „Riešutų duona“, D. Balčienė retokai besugrįžtanti. Be abejo, aplankys tuščius namus, kai tik galės, nes jie brangūs ne vien tik prisiminimais, kuriais pasidalijo su „Šiaurės Atėnų“ skaitytojais:

„Mano senelė Regina Jievaišytė į Žiogelius atitekejė nuo Merkinės. Senelis Vincas Balčius buvo iš didelės šeimos - aštuonios seserys ir jis, vienintelis broliis. Vincas Ratnyčios parapijoje buvo garsus meistras - gražuolė žmoną atsivedė į savo rankomis sukurtus namus. Ant Nemuno kranto švietė nauja dviejų galų troba, dviaukštis medžio pjaustiniais puoštas svirnas, tvartai, erdvus kluonas... Tada buvo XIX a. pati pabaiga. Vienas paskui kitą gimė vaikai. Devynetas - 7 sūnūs ir 2 dukros. Vincas stebino darbštumu - dieną naktį dirbo staliaus darbus, meistravo. Vasarą plūšėjo pašiūrėje (meistraunioje): kalė skrynias, kubilus, kubiliukus, rėčkas, duonkubilius, lovius, geldas. Žiemą darbstašlį - ožį ir visas načynas atsikraustydavo į trobą. Niekas nematė, kada jis gulasi, kada keliasi - kirvukas dunksi ir dunksi, obliuš švytruoja ir švytruoja... Žemės, miško Vincas turėjo daugiausia visoje parapijoje - 116 ha. Ūkyje visada buvo laikoma dvejetas arklių, 8-9 karvės, avių. Kaip reta šiuose kraštuose, Balčiai buvo įsitaisę moderniausias žemės ūkio padargus - turėjo arklinę pjaunamąją, kuliamąją, arpa, malūną... Nesibaigiantys ūkiniai darbai vijo vienas kitą, bet retai kada jiems nudirbti samdė svetimus - augo vaikai ir nuo mažų dienų visi linko prie darbo, visi viską gebėjo ir norėjo. Bėgo me-

1977 m. Filmo „Riešutų duona“ pabaigtuvių proga Balčių sodybos kieme buvo padengtas vaišių stalas, prie kurio susėdo ir filmo kūrėjai, ir kaimiečiai

1959 m. Danutės ir Vytauto Balčių vestuvės Žiogeliuose

Senosiose Žiogelių kapinaitėse, saugomose valstybės, jau seniai nebelaidojama

Šviesios atminties sodybos šeiminkai Julija Balčiuvienė ir jos sūnus Vytautas savo sodyboje su aktoriumi Antanu Šurna

tai, vaikai planavo savo gyvenimus. Jų gyvenimus planavo ir tėvai. Vyriausiasis sūnus Julius su pirmąja emigrantų banga patraukė į užjūrius, antrasis – Ramasius, darbštumu, jėga, sumanumu nenusileidęs tėvui, labiausiai tiko į tėvų ūkio paveldėtojus. Vyriausioji dukra sėkmingai nutekėjo į gerus, turtingus Bakanauskų namus Pašilingės kaime. Petra, kaip gabų, protingą vaiką, tėvai ruošėsi išleisti į mokslus. Kostui (mano tėvui) senieji Balčiai kaimyniniame Mašnyčių kaime nužiūrėjo 24 ha geros žemės ir miško, lėšų būtų užtekę ir mūsų šeimai naujesiems namams. Vikcui (Viktorui) buvo skirta žančinio dalia, Valentui jau vaikystėje buvo numelmta kunigystė, o metais už jį jaunesnis Jonas buvo lipte prilipęs prie brolio Valento. Jauniausia sesuo Liudvisia neatsigynė piršlių. Senieji Balčiai, seniai Uciekos kaime nusižiūrėję dvarelį, sūnų padėdami dėjo pinigą prie pinigų ir su savininku Bure jau tarėsi jį nupirkti. Vieta ant Nemuno kranto, kaip ir Žiogeliuose, nenusakomas grožis – aplinkui derlingi laukai, netoli miškas, atrodė, kaip tik ramiai užtarnautai senatvei.

Bedirbant, beplanuojant pirmiausia Žiogeliai, kaip ir nemaža Pietų Lietuvos dalis, atsidūrė Lenkijos žinioje, o čia, tik už Nemuno, – Lietuva. Sumanusis sūnus Ramasius rado dar vieną veiklą – pirkto cukrų ir naktimis luotu per Nemuną plukdė į Lietuvą ir ten daug brangiau parduodavo. Visi stebėjosi jo drąsa ir jėga. Kiti vyrai vos vieną maišą cukraus pajėgdavo užtempti aukštu stačiu Nemuno šlaitu, o Ramasius su dviem maišais pirmasis užsirisdavo. Pinigų dvareliui vis daugiau gulė į tėvo sumeistrautą dėžutę, vis arčiau buvo šeimos svajonė. Ramasius, grįždamas iš lietuviškojo į lenkų okupuotą krantą, parsigabendavo ir lietuviškos literatūros, vadovėlių, žurnalų. Balčių šeima garsėjo ne tik išskirtiniu darbštumu, taupumu,

draugiškumu, bet ir patriotizmu, meile Lietuvai. Pirmasis už tai nukentėjo Ramasius, nors oficialiai jam buvo pateikti kaltinimai dėl spekuliacijos. 1940 m., tik užėjus sovietams, jis buvo nuteistas 5-eriems metams lagerio ir išvežtas į Sibirą. Po 5-erių metų lagerio gyvenimo du mėnesius keliavo namo. Kostą sovietai išsivedė tais pačiais 1940 m. Liko žmona ir du maži vaikai. Jo žmona (mano motina) per pažįstamus ir didelius vargus sužinojo, kad jis Baltarusijoje, Katynėje. Aplankė, bet kai išsiruošė antrą kartą, jau neberado. Vietiniai kalbėjo, kad jis buvo sušaudytas kartu su lenkų karininkais.

Valentas, baigęs Alytaus gimnaziją, įstojo į Kauno kunigų seminariją, 1935 m. buvo išventintas į kunigus ir paskirtas Pivašiūnų, vėliau Onušio parapijos vikaru. Tuo metu Onušio bažnyčioje klebonavęs rašytojas Nikodemus Švogžlys (Milžinas) apie jį parašė apybraižą. N. Švogžlys rašė, kad jo jaunesnis vikaras – išskirtinis jaunuolis. Jį vadino cikrinu džuku. Vikaras pasižymėjo kuklumu, bet buvo dainingas (dainavo ir chore), sportavo, šoko tautinius šokius, ratelius, vaidino. Ir visiškai abstinentas! Buvo be galo organizuotas ir veiklus: parapijos jaunimą vežė į renginius, ekskursijas, organizavo katalikiškas akcijas, su Onušio jaunimu pastatė vaidinimą „Žmogūdzio duktė“ ir jį rodė keliose parapijose. Be viso šito, dar rūpinosi trylika Onušio parapijos pradžios mokyklų, dėstė tikyba. Vadovavo „Pavasario“ organizacijai. Viską suspėti jam padėjo ir motociklas. Žmonės prisiminė, kad su juo laskėte kaip vėjas. Jo veiklumas, organizuotumas lėmė, kad 1939 m. buvo paskirtas į apleistą Pusnės (Molėtų r.) parapiją klebonu. Greitai susidraugavo su parapijiečiais, suremontavo bažnyčią, šventorių aptvėrė akmenine tvora – kartu su žmonėmis iš laukų tempė akmenis, maišė cementą. Ir po daugelio

metų šios parapijos žmonės sakė, kad prieš tai šiuose kraštuose nebuvę tokio gero klebono. Ir nebūsią po jo... Valentas klebonavo, o jo brolis Jonas visada buvo šalia, ėjo ir zakristijono pareigas. Klebonijoje šeiminkavo puiki mergina nuo Biržų, ir Jonas labai greitai jai pasipiršo, jie susituokė.

Prasidėjo karas. Buvo saulėta 1941 m. birželio 27-osios diena. Pavieškelyje jau buvo išplaukę rugiai. Kas dabar pasakys, ko broliai buvo užsukę į parugę, bet tuo metu netoliese buvę kaimo žmonės matė – kai vieškeliu ėmė riedėti sunkvežimiai su besitraukiančiais nuo vokiečių rusų kareiviais, broliai paspartino žingsnius. Praplūpo automatai – pirmasis rugių lauke krito Jonas, po jo Valentas. Jonas mirė iš karto. Kraujuojantį Valentą Pusnės vyrai dar atnešė į klebonijos svirną. Buvo sąmoningas. Pasakęs – žinau, kad mirštu... Užgeso po 6 valandų. Jono žmona ketvirtą mėnesį buvo nėščia. Kaimo vyrai klebono ir jo brolio atminimui žūties vietoje pastatė medinį kryžių.

Brolis Petras, puikiai baigęs studijas, Vilniaus universitete pasilikto dėstyti lietuvių kalbą, vedė Lietuvos vokietaite. Besibaigiant karui pasitraukė į Vokietiją, vėliau – į Ameriką. Balčių namai Žiogeliuose ištuštėjo. Kurį laiką juose gyveno tik mama su mumis, dar visai mažais vaikais – Danute ir Vytuku. Grįžęs iš Sibiro Ramasius gyveno nerimu – kada vėl išveš? Vežė. Du kartus Ramasius pabėgo ir nenustoję kartojęs: „Mus vis tiek išveš, bet kokia kaina reikia išsaugoti vaikus. Jie ten mirs badu. Mačiau, kaip badas, šaltis pribaiigia jaunus vyrus, vaikai neatlaikys.“ Ištrėmė ir tetos Malvinos Bakanauskienės šeimą – tėvus, 4 sūnus ir dukrą. Sūnūs Petras ir Vytautas pabėgo, Julius mirė Sibire, o Algis ten ir pasiliko. Pabėgę Malvinos sūnūs Petras ir Vytautas Bakanauskai išėjo į mišką partizanauti ir gimto-

siose apylinkėse kovodami 1947 m. abu žuvo. Partizanas ir Malvinos žentas Merkinės gimnazijos direktorius Albinas Pečionaitis dar 1945 m. buvo stribų nužudytas, o jo kūnas išniekintas gulėjo Merkinėje, netoli gimnazijos.

Kiekvieną dieną dėdė Ramasius mums vis primindavo: „Mūsų greitai ateis. Vaikai, kai pamatysite stribus, bėkite kuo toliau nuo namų, bėkit...“ Dažniausiai namuose nemiegojom. Slapstymasis ir nuolatiniai kyšiai Varėnos vykdomojo komiteto veikėjui Guzui tremties terminą nukėlė į 1948 m. pavasarį. Vieną naktį pabudau nuo neįprastų garsų ir šviesos – pilnas kambarys nepažįstamų vyrų. Jauanas aukštas kareivėlis stovėjo prie durų, kitas nemalonus, mažas, rusiškai rėkaujantis žmogelis atrodė įsiutęs ir vis ragino skubėti; pasidėjęs popierius, jis sėdėjo prie stalo. Po trobą šlaistėsi ir gerai pažįstamas, tik už Nemuno gyvenęs Vladas Marcionis. Mama man šnipštelėjo: „Pasiprašyk į lauką savo reikalų ir per pašiūrę bėk pas Antanėlį, slėpkis.“ Nors jaunutis rusas, sargaujantis prie durų, atrodė sumišęs ir net keletą kartų apsimetė nematantis į lauką sprunkančių vaikų, mus su Vytu vis pagaudavo Marcionis. Vis dėlto kartą man pasisekė nubėgti ir iki kaimynų. Kaimynė mane pakišo po sūnelio patalais. Marcionis jau ir čia. Iš karto prišoko prie lovos, ištempė mane už rankos ir nepaleido. Antanienė vis prašė: „Vladai, Vladai, palik vaiką, palik...“ Prie durų Marcionis ištarė vienintelę frazę: „Jai su motku bus geriau.“ Daugiau bėgt nenorėjau... Susiruošėm. Einant iš trobos dvejais metais už mane jaunesnį Vytuką mama pastūmė link pakrosnio, ir vaikas mikliai užlindo už pakrosnyje įmūrytų akmenų. Vėliau Vytas pasakojė, kad jis dar spėjo žvilgtelėti į stovintį prie durų rusų kareivį – trumpai jų akys susitiko. Vytas sakė: „Aš supratau, kad jis manęs neišduos.“

Ir neišdavė. Vežė ir kaimynų Liulių šeimą. Jų duktė Liuda buvo dvejais metais už mane vyresnė. Dėdė Ramasius rado progą pašnabždėti: „Bandykit bėgti.“ Mudvi sėdėjome paskutiniame vežime, susikibusios rankomis. Gerai jaučiau, kad mano draugė ištempusi laukia progos išsokti, o aš po tiek nesėkmingų bandymų bėgti jau nebe-norėjau. Miške prie Grūto kaimo, netoli kelio žiojėjo bombos išrausta didelė duobė – Liulytė truktelėjo mane už rankos ir pirmoji šoko į duobę, po akimirksmo strykelėjau ir aš. Piktasis rusas kaip tik tuo metu atsiskio ir šovė. Jaučiau, kaip kulka prazvimbė man virš galvos. Kilo sąmyšis. Mudvi su Liuda atskyrė, pasodino padvados priekyje.

Atvažiuovome į Druskininkų geležinkelio stotį. Žmonių minios, kalnai ryšulių, lagaminų, krepšių. Liuda sugalvojo, kad toje maišalynėje galima pasprukti, ir nebepaleido mano rankos. Bijojau. Nujausdama, kad aš nesiryšiu, Liuda man sumelavo: „Matai, kitoj gatvės pusėj – šuliny, einam atsigersime vandens.“ Ji mane temptė ištempė į gatvę, o ten kaip tik ėjo dvi mūsų Žiogelių kaimo moterys – Malvina ir Vladzė. Jos čiupo mus už rankų ir nusitempė į Ratnyčėlės paupio krūmus. Su batukais, o dar buvom Sibirei amputuriuotos daugybe drabužių, perbridome upelį, išlipome į kitą krantą. Prasidėjo mano kelionė po žmones... Vytuką iš užkrosnio ištraukė kaimynė Agota ir sutemus nuvedė pas gimines į Randamonių kaimą. Mamą ir dėdę Ramasių nutrėmė į Malų Kibyšo gyvenvietę (Jarmakovskio rajonas, Krasnojarsko apskritis). Grįžo po 10 metų, be teisės gyventi gimtosiose vietose. Nelegalus gyvenimas, pažinčių ieškojimas, kyšiai, prašymai... Tik po didelių vargų tarybinė valdžia suteikė malonę – už 500 rublių leido išsipirkti savo pačių namus“.

„Druskonio“ inf.

Remontuojame kompiuterius
**Užpildome spausdintuvų
 kasetes tą pačią dieną!**
Sutaupykite 50-70%!

M.K.Čiurlionio g. 4a
 Druskininkai
 Tel. (8~313) 52552
 El.p.: info@vija.lt

www.vija.lt

SAVAITĖS HOROSKOPAI

OŽIARAGIS

Profesinėje sferoje netrūks įtampos, kovos dėl principinių dalykų, kuri jus užgrūdins ir skatins pasitempti. Aktyviai semsitės žinių, su įkvėpimu kibsite į naujus darbus. Naujos pažintys praturtins naujomis idėjomis.

lėtai, nuobodžiai - lauksite savaitgalio, kuris nusimato linksmas ir smagus.

VĖŽYS

Pirmadienį suprasite, kad atėjo metas pokyčiams jūsų gyvenime. Vieni ims naujų projektų, kiti apsvaistys profesijos keitimo galimybes, tretieji susimąstys, ar susiejo gyvenimą su tinkamu žmogumi. Šią savaitę pasistenkite nevaržyti vaikų - leiskite jiems išreikšti save, išklauskite jų nuomonę. Savaitgalį kuo daugiau laiko praleiskite su šeima.

VANDENIS

Prisiminkite - išmintis ateina nurimus aistroms. Šią savaitę namai bus Vandeniams laikina užuovėja nuo visų vėtrų - čia atsikvėpsite po įtemptos dienos, raskite ramybę ir paguodą. Pailsėję permastykite įgytą patirtį - ji pravers jums ateityje. Kitą savaitę pagaliau pavyks pasinerti į mėgstamą veiklą.

LIŪTAS

Gali netikėtai apimti švelnūs jausmai seniai pažįstamam žmogui. Jei abu esate laisvi, kodėl nepamėginus pažvelgti naujai į vienas kitą. Jei jau esate kam įsipareigoję, gerai pamastykite, ar tai nėra laikinas susižavėjimas. Gal jums tiesiog trūksta naujų išpūdžių? Savaitės pabaigoje laukia nauja veikla, nauji išpūdžiai, gal netgi kelionė.

ŽUVYS

Įtempta darbo savaitė. Tačiau privalote rasti laiko artimiesiems - užglaistyti nesutarimus, paguosti ar patarti. Pamėginkite gražiuoju palenkti sutuoktinį į savo pusę - venkite pamokslų ir priekaištų.

AVINAS

Savaitės pradžioje profesiniame gyvenime nusimato daug tamsių spalvų, šešėlių, audringų emocijų. Per daug neįsimarkaukite, visgi pačiam teks srėbti prisivirtą košę Trečiadienį žvaigždės bus palankios verslininkams, teisininkams - nurimus audrai stos palankus metas priimti rimtus sprendimus, imtis sudėtingų bylų, pasirašyti svarbias sutartis. Savaitgalį karaliaus romantinės nuotakos - atsipalaiduokite, nereikia su jomis kovoti.

JAUTIS

Pirmadienį, antradienį pasistenkite perimti kontrolę į savo rankas. Chaotiškai nusiteikę kolegos gali sugadinti ilgai brandintą projektą. Galėsite būti tikras tik savo paties nudiirbtų darbų kokybe. Savaitė vidury gali trūkti kantrybė - norėsis tiesiog aploti visus, nevykdančius įsipareigojimų. Penktadienį galite sulaukti kvietimo romantiškai pavakarieniauti - neatmeskite jo, leiskite sau pasidžiaugti, ypač jei kvies mylimas žmogus.

DVYNI

Savaitės pradžioje galėsite pasigirti įžvalga - pavyks geriau suprasti aplinkinius ar sudaryti pelningą sandėrį. Užmegzti dalykiniai santykiai taip pat bus be galo perspektyvūs. Nuo savaitės vidurio dienos ims slinkti

SKORPIONAS

Kryptingai eikite pasirinkta kryptimi, tobulinkite igūdžius. Greičiausiai užmegsite naudingų pažinčių, pasirašysite svarbių sutarčių. Palanku pradėti mokytis ko naujo ar tobulintis įprastoje srityje.

ŠAULYS

Už asmenines klaidas teks mokėti, tačiau užgrūdinsite dvasią ir gausite pamoką ateičiai. Prisiimdamas naujų įsipareigojimų, neprisiimkite atsakomybės už svetimas klaidas. Jei netikėtai išvyksite į kelionę, galite sulaukti likimo siurprizų.

Šaltinis: Draugas.lt

RENGINIAI

Restoranas-muzikinis klubas „Druskininkų kolonada“

Spalio 28 d. 21 val. Gitaros virtuožas Andrius Murencevas. Įėjimas 2 eur.

Spalio 29 d. 21 val. Grupė „Rondo“. Įėjimas 15 eur.

Lapkričio 4 d. 21 val. Akustinis vakaras su Gabriele Goštautaitė (vokalas, gitara, klavišiniai). Įėjimas 2 eur.

Lapkričio 5 d. 21 val. Grupės Studija koncertas „Spindulys“. Įėjimas 13 eur.

SPA Vilnius Sana

Spalio 28 d. 21 val. bare. Tomas

Čiukauskas (saksofonas).

Spalio 29 d. 21 val. restorane. Aistė Pilvelytė. Įėjimas 9 eur.

Lapkričio 4 d. 21 val. bare. Tomas Čiukauskas (saksofonas).

Lapkričio 5 d. 21 val. restorane. Edgaras Lubys. Įėjimas 9 eur.

Estradinio dueto „Mudu Abudu“ gyvos muzikos vakarai:

„Draugystės“ san. Raudonojoje salėje 19 val.: lapkričio 2, 9, 16, 23 d.; san. „Belorus“ kavinėje 20.30 val.: lapkričio 1, 3, 8, 10, 15, 17, 22 d.

„Draugystės“ san. Raudonojoje salėje 19 val.: lapkričio 2, 9, 16, 23 d.; san. „Belorus“ kavinėje 20.30 val.: lapkričio 1, 3, 8, 10, 15, 17, 22 d.

PARODOS

Mažoji galerija

Sandros Sabinos Jaundalderės (Latvija) tapybos paroda.

V. K. Jonyno galerijoje

Prof. Laimos Drazdauskaitės tapybos paroda „Mėlynasis fontanas“.

M.K.Čiurlionio memorialiniame muziejuje

Paroda „M.K.Čiurlionio atvirlaiškiai: broliška meilė ir kūrybos aida“. Vytauto Tamoliūno tapybos paroda „Įrašyta gyvenimo knygoje“.

Viešoji biblioteka

Juozo Kavaliausko kūrybos darbų paroda „Kaltas metalas“. Tautodailininkų D. Lukošūnaitės ir L. Kabelkaitės kūrinių paroda „Nutolstančios vasaros aidas“.

Miesto muziejus

Paroda „Šeimos portretų galerija“ iš muziejaus rinkinių.

„Iš visų turėtų darbų man brangiausias – Ratnyčios raganiaus“

I du ūkanoto spalio autorinius vakarus „Draugystės“ sanatorijoje pakvietė druskininkietis Egidijus Mažintas, dargi sugiedojęs romansų ir arijų, pats sau pritardamas gitara. Prisistatydamas dramaturgu, o dirbęs melioratoriumi, pedagogu, griovių kasėju, inžinieriumi, E.Mažintas neabejoja, kad iš visų turėtų darbų jam brangiausias dabartinis – Ratnyčios raganiaus, nors išleidęs dramų rinkinį „Pavasario garsai“, skirtą tautiniam ir patriotiniam jaunimo ugdymui; profesionalus režisierius, kuris stato tik savo parašytas dramas; kaip profesionalus operos solistas dainavęs komercinėse JAV operose bei šalies muzikiniuose teatruose. Pasak E.Mažinto, iš JAV, kur su šeima praleido 10 metų, grįžo gimtinėn tik šviesaus atminimo tėvelio Felikso paprašytas, kad prisidėtų prie atgimstančios Lietuvos jaunimo ugdymo. „Nors Druskininkuose gyvenu, bet niekad nebuvau pakviestas savo talentus ir gabumus pritaikyti čia, M.K.Čiurlionio mieste. Nepageidaujamas ir M.K.Čiurlionio meno mokykloje, kurioje mokiausi pas šviesaus atminimo direktorę, liaudies ansamblio „Džukų daina“ vadovę Aldoną Rutkauskienę. Nepageidaujamas kurorte, bet dėl to nė kiek neišgyvenu. Save realizavau kituose miestuose, kituose kolektyvuose ir erdvėse. Druskininkuose dirbu savo būrimo salone. Posttotalitarinei Lietuvai, kaip ir Druskininkams, nebuvo reikalingi vakarietiška patirtį ir išsilavinimą turintys specialistai. Posttotalitarinė mažų miestelių kultūros ir švietimo erdvė buvo palanki karjeristams, paklusniems vadybininkams, siekiantiems prisitaikyti, išlikti ir būtinai laikytis valdžioje. Partijos tokiems karjeristams tik priedanga neskaidriems korumpuotiems tikslams pasiekti, todėl švietimas ir kultūra yra atsilikę. Meno profesionalai tose dirbtinose sovietiskumu alsuojančiose formose ir negalėjo prisitaikyti. Kultūra ir švie-

timas turėjo tapti paklusnia guvernante ar tarnaitė vietinių politikierių žaidimuose. Taip ir įvyko, - įsitikinęs E.Mažintas.

Savo sukurtų tautinių istorinių epinių dramų rinkinyje „Pavasario garsai“ dramaturgas svarbų prioritetą skiria lietuviškoms, nacionalinėms, tautinėms vertybėms, pagrįstomis šalies kultūrinio ir švietimo paveldo išmintimi. Šiuo dramų rinkiniu E.Mažintas norėtų skatinti mokinių, studentų, režisierių, renginių organizatorių, laisvalaikio pedagogų, edukacinio šalies muzikinio-teatrinio rengimo sistemos depolitizaciją ir desovietizaciją. Penkiose istorinėse dramose atsiskleidžia ne tik žinomos ir populiarios to meto asmenybės, bet ir skirtingų laikotarpių dvarų kultūra, pradedant Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės Gedimino žmonos dvaro gyvenimu (socialinė drama „Vilkė kunigaikštienė“), tęsiant Maironio tėvų dvareliu Bernotuose, prie Raseinių, kur poe-

tas keliaudavo pėsčiomis Dubysos pakrantėmis (pjesė „Pavasario garsai“), taip pat akademiko V.Ruokio nupirktu Dotnuvos dvareliu, vėliau tapusiu Žemės ūkio akademija (drama „Ruokis“), visuomenės veikėjos G.Petkevičaitės-Bitės iš Puziniškių dvaru (drama „Tamsta Mokytoja“), ir nūdienos posttotalitarinės Lietuvos „Dvarkiemio“ istorija pjesėje „Prieglauda“. „Lietuvos dvarų istorija, jų kultūrinės tradicijas daugelį dešimtmečių buvo bandoma ištrinti iš žmonių atminties,

didelę išliekamąją vertę turintys dvarų archyvai, knygų rinkiniai buvo deginami, - pasakoja E.Mažintas. - Daugelis mūsų dvarų buvo socialiniai kultūros ir mokslo, žemdirbystės, parkotybinės veiklos židiniai, kaip ir visoje Europoje. Lietuvos dvarai, tapę kultūrinio gyvenimo centrais, atliko visuomenės telkimo vaidmenį, buvo svarbus tautos kultūros vienijimo, literatūrinės kalbos formavimosi veiksnys, juose formavosi viešojo elgesio, papročių ir kitos tradicijos. Šiandien Lietuvoje pasaulinis miestas naikina kaimą - kartu ir etninės kultūros pagrindus, papročius ir tradicijas, prigimtinį lietuvių tikėjimą. Kaimo moralė ir dorovė tampa pašaipos objektu“. Teatrogijos mokslų daktaras mano, kad pats laikas puoselėti privačių teatrų, liaudies meno vaidinųjų kolektyvų atsiradimą bei jų pagrindu puoselėti šalies mažų miestelių ir kaimo bendruomenių kūrimąsi.

„Druskonio“ inf.

„Gyvenimas – tai laisvai suvoktas būtinumas“

Ramunė KARLONIENĖ

Druskininkietis kompozitorius, buvęs mokytojas, 59 metų Kęstutis Bieliukas (*nuotraukoje*) dėl prieš trejetą metų jį ištikusio insulto priverstas taikytis su gyvenimo pokyčiais. Vyras kiek įmanoma reabilituojasi, tikėdamasis sugrįžti į normalų gyvenimo ritmą.

Kęstutis sutiko pasidalinti mintimis apie pasikeitusį gyvenimą ir apie savo, kaip žmogaus ir kūrėjo, sąsajas su Druskininkais.

- Gimėte ir augote Kaune. Kaip atsitiko, kad jau 47 metus gyvenate Druskininkuose?

- Su tėvais ir vyresne seserimi gyvenome Kaune, bet dėl sveikatos tėvai sugalvojo persikelti į Druskininkus. Aš tuomet buvau ką tik baigęs Lietuvos valstybinę konservatoriją, turėjau paskyrimą dirbti Klaipėdoje, bet dėl tėvų prastos sveikatos prašiau paskui juos į Druskininkus. Ir man pasisekė – gavau laisvą paskyrimą. Įsidarbinau miesto M.K.Čiurlionio muzikos mokykloje fortepijono mokytoju. Nors mano specialybė – kompozicija ir teorinių muzikos disciplinų mokymas. Pagal savo specialybę darbo negavau – vietos buvo užimtos. Sukūriau šeimą. Taip ir pasilikau.

- Gal gailitės nepasirinkęs Klaipėdos ir darbo vietos pagal paskyrimą?

- Tikriausiai perspektyvos Klaipėdoje būtų geresnės, bet jos man nerūpėjo. Dažniausiai gyvenime vadovaujosi nuojauta, ja tikiu ir pasitikiu. **- Kokios Jūsų, kaip žmogaus ir kūrėjo, sąsajos su M.K.Čiurlioniu?**

- Persavo gyvenimą savotiškai buvau arti Čiurlionio... Pavyzdžiui, kai man buvo gal šešeri, tėvui kažkas padovanojo Čiurlionio reprodukcijų albumą, kuriuo tuomet, dar būdamas vaikas, labai susidomėjau. Kaune mūsų namas buvo Daukanto gatvėje, apie 100 metrų nuo M.K.Čiurlionio muziejaus. Druskininkuose dabar gyvenu šalimais jo memorialinio muziejaus, kuriame teko ir dirbti... Todėl sakau: nieko atsitiktinio šiame gyvenime nėra.

- Jau laikote save druskininkiečiu?

- Druskininkai buvo pažįstami nuo seniai, nes mano mama kilusi iš šių vietų, iš Ricelių kaimo. Vaikystėje su pusbroliais ir pusseserėmis Laimute, Stase, Albinu ir kitais giminaičiais ne vieną vasarą leidau Gailiūnų kaime pas močiutę. Autobusas iš Kauno sustodavo autobusų stotyje, kuri tuomet buvo prie cerkvės, tuomet – kėlimasis per Nemuną ir kelionė dulkėtu vieškeliu į Gailiūnus. Nuolat klausydavau močiutės dainuojamų liaudies dainų...

Taigi jaučiu artumą šiam miestui ir jaučiuosi vietinis ne šiaip sau. Su nostalgija prisimenu laikus, kai Druskininkai dar turėjo savo dvasią, o Druskonio ežeras, telkšantis miesto centre, buvo nevalytas, apaugęs, bet turėjo kažkokią paslaptį ir nuostabią aurą. Prie Druskonio tuomet veikė valčių nuoma. Padėdavau čia dirbantiems sunešti irklus, o už tai jie man leisdavo pasiėmus valtį rytais žvejoti. Ir prigaudydavau pilnus kibirus karosų. Geri laikai buvo. Esu išvaikščiojęs kiekvieną kampelį Druskininkuose.

- Kaip atsitiko, kad, atsisakęs biurokratinio raštvėdžio darbo vidurinėje mokykloje, išėjote dirbti paprastu kiemsargiu?

- Dar vienas atsitiktinumas. Kiemsargio darbas, bet - Čiurlionio memorialiniame muziejuje... (juokiasi). Tuomet dar optimistiškai maniau, kad privalau atsidėti kūrybai. O fizinis darbas pravalo mintis...

- Ar pasiteisino lūkesčiai?

- Tikrai ne. Lietuvoje iš kūrybos pragyvena tik pramogų verslo atstovai. Ir tai ne visi.

- Kažkada propagavote sveiką gyvenimo būdą...

- Taip, su užsidegimu jaunystėje domėjausi indų joga, sudėtingais fiziniais pratimais, kurių tinkamai neatlikus, galima prisišaukti bėdos. Visada rytais mankštindavausi, sveikai valgiau. Minčių apie galimą insultą nebuvo. Bet vieną kartą aplankė, kaip aš sakau, kvailas vaizdinys, su tuo susijęs. Tik jį nuvijau šalin...

- Užklupusi liga – atsitiktinumas ar ženklas?

- Insultas netikėtai užklupo 2013 vasarą, paryčiais, tvarkantis muziejaus kiemelyje. Iš pradžių nevaikščiojau. Dabar nejudinu kairės rankos, vaikštau su lazdele. Žinau, kad viskas pasikeitė, it sprogo vienu metu, per vieną dieną. Bet manau, kad žmogus visada gyvena tam tikromis sąlygomis ir aplinkybėmis. Gyvenimas – laisvai suvoktas būtinumas.

- Gal liūdnai skambanti mintis apie būtinybę gyventi – ligos pasekmė Jūsų dvasiniam gyvenimui?

- Tikrai ne. Myliu gyvenimą tokį, kokį turiu šiandien. Moku pasitenkinti mažu. Aišku, nuleidžiu rankų: kiek galiu, reabilituojuosi, tebeturiu tikslą išleisti savo muzikos fortepijonui kompaktą.

- Kaip dažnai aplanko įkvėpimas ir ar tik jo reikia, kad gimtų naujas kūrinys?

- Nemanau, kad reikia tik įkvėpimo. Reikia daug dirbti, tam visiškai atsidėti. Kūryba yra kaip ir kiekvienas darbas, beje, nelengvas. Mano kūryba prasideda nuo improvizacijų, po to pridėdu technikos dalykų – ir kažkas išeina.

- Kokia toji Jūsų kūryba?

- Instrumentinė muzika fortepijonui. Sudėtinga techniškai ir dramaturgiškai.

- Jūsų kūriniai fortepijonui puikiai įvertinti Vokietijoje, mažiau žinomi mūsųose...

- Kompozitorius R.Kabelis Štutgarte organizavo viešną koncertą „Vienatvės pilyje“. Ten skambėjo mano kūrinys „Kompozicija Nr.2 fortepijonui“. Vokiečių žiniasklaidoje jis buvo gražiai įvertintas. Džiaugiuosi. Pats savo kūrybos sklaidą neužiimu...

- O dabar paralyžuota ranka – ne kliūtis kurti?

- Kliūtis. Negaliu skambinti dviem rankom, o tai būtina norint išgirsti sugalvotus akordus. Dėl to išgyvenu.

- Ar sulaukiate palaikymo iš šeimos, draugų?

- Žmona Lina dirba Druskininkų kultūros centre, ji etnografė. Ir mane, kaip menininką, supranta. Be jos paramos ir rūpesčio neišgyvenčiau. Draugų turiu nemažai ir iš skirtingų sluoksnių. Dabar, kai dažniausia tūnu namuose, vis dar sulaukiu jų skambučių. Ypač iš tų, kurie gyvena ne Druskininkuose. Esu jiems dėkingas. Kad nepamiršta.

- Kokios viltys ateičiai?

- Vis dėlto pasveikti ir išleisti savo instrumentinės muzikos fortepijonui kompaktą.

„DiArchy“ magai jubiliejų mini išpūdinga fotosesija ir ketina atlikti mirtiną triuką

Idlijos Darijos Sotnikovaitės nuotr.

Žmonės.lt

Garsiausias Lietuvoje magų duetas druskininkiečiai Arvydas Gaičiūnas ir jo sesuo Diana Gaičiūnaitė-Dirmė savo karjeros 25-mečio proga įsiamžino spalvingoje fotosesijoje bei šio jubiliejaus proga nori atlikti vieną pavojingiausių triukų pasaulyje.

Pavojingas žaidimas su lasais ir botagais. Taip vadinosi pirmasis garsių magų numeris scenoje. Tuomet Arvydui buvo 21, o Dianai – tik 14 metų.

Šiomet darbo scenoje 25-mečio proga Gaičiūnai nusprendė sau padovanoti išpūdingą fotosesiją stimpanko stiliumi, kurį Lietuvoje romanu „Vilko valanda“ išgarsino Andrius Tapinas. „Mums imponuoja šis fantastiškas, mistiškas ir magiškas žanras, vykstantis anachronistinėje Viktorijos epochoje arba alternatyvioje jos versijoje, – šypsojosi D.Gaičiūnaitė-Dirmė. – Fotosesijoje nėra garovariklių, tačiau netrūko magijos ir to laikmečio dvasios.“

Druskininkuose visą dieną pozavę magai neatsispyrė pagundai pasinerti į spalvingą fotosesiją, kurioje netrūko magijos ir žaismingumo. Iš paveiklo rėmų išlindęs kūnas, levitacija viename iš Druskininkų SPA tebuvo iliuzija. Tačiau cilindras, magiškas rutulys, apvalūs akiniai, korsetas, karoliai, apyrankės, odiniai aksesuarai, antikvariniai pistoletai, laikrodžiai ir kelis tūkstančius eurų kainuojančios sidabru puoštos Viktorijos laikų lazdelės buvo tikra.

„Kaip ir mūsų močiutės gintari-

niai karoliai, – juokėsi Diana. – Stimpanką norėjom pagardinti lietuviška detale.“

47 metų Arvydas ir 7-iais metais jaunesnė Diana, dar puikiai žinomi kaip duetas „DiArchy“, išgarsėjo ne vienu magišku triuku. Tai – kvapą gniaužiantis Arvydo vairavimas Vilniaus miesto gatvėmis užrištomis akimis, daugiau nei milijoną peržiūrų „youtube“ svetainėje sulaukęs triukas, kai per jį pervaziavo plentvolė ir, žinoma, visame pasaulyje plačiai nuskambėję rekordai – būvimas be oro povandeniu ir užšaldymas lede. Tuomet ledo luite Gaičiūnai kartu išbuvo daugiau nei 63 valandas. Po vandenių Diana išbuvo 11 min. ir 7 sekundes, o net didžiausius kritikus nustebinęs A.Gaičiūnas – net 15 min. 58 sek.!

25 metų jubiliejaus proga magai nori atlikti vieną pavojingiausių triukų pasaulyje – kulų gaudymą. Atliekant šį mirtiną triuką studijoje arba scenoje stovi du magai ir taikosi vienas į kitą pistoletais. Juos skiria stiklas. Patikrinamos kulkos. Šūvis vienas į kitą. Stiklas dūžta, o magai pagauna į juos iššautą kulka. „Šį triuką atliekų ir vienas magas – tuomet per stiklą į jį šauna asistentas ar kitas magas. Tai – labai pavojingas triukas, nes jį atliekant jau žuvo 12 žmonių. Itin retas ryžtasi jį bandyti, nes nenori būti 13-uju, tačiau aš – rizikuočiau, – prisipažino A.Gaičiūnas. – Tiesa, naudoti ginklą viešoje vietoje neleidžia Lietuvos įstatymas. Bet gal pavyks šį mirtiną triuką atlikti studijoje, jei šios idėjos nepabūgs televizija.“

Viskas baigta
NAUJA PROGRAMA

IRŪNA MARIUS

Spalio 29 d. 18.00 val. Druskininkų jaunimo užimtumo centras

Šiame platinau Druskininkų kultūros centre (Vilniaus st. 24) darbo momentais nuo 10.00 iki 17.00 val. 4 kabinetai ir 2 val. 30 min. koncerto laisvame užimtumo centre. Bilietas kainuoja 10 Eur.